

have visionerne for det europæiske samarbejde frem i debatten, ville det så ikke fra Venstres side have været et korrekt standpunkt, at vi skulle have ventet 3 måneder, så vi både kunne tage stilling til Nicetraktaten og til euroen på én gang?

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg må nok sige, at det var et meget opsigtsvækkende indlæg, vi for lidt siden hørte fra fru Pia Kjærsgaard – meget opsigtsvækkende! – for nu siger fru Pia Kjærsgaard her i Folketingssalen, at der overhovedet aldrig kan blive tale om en anbefaling fra Dansk Folkepartis side til dansk medlemskab af euroen. Fru Pia Kjærsgaard brugte udtrykket »hverken om 10, 15 eller 20 år«.

Men så er jeg nødt til at stille fru Pia Kjærsgaard spørgsmålet: Er fru Pia Kjærsgaard fejlciteret i Jyllands-Posten i den artikel, jeg står med her, eller er det korrekt, at fru Pia Kjærsgaard til Jyllands-Posten har udtalt følgende: »Hvis det i løbet af en årrække skulle vise sig gunstigt for Danmarks situation, så kan vi tilslutte os. Det vil jeg ikke afvise.« Det er fru Pia Kjærsgaard citeret for i Jyllands-Posten forleden dag.

Det, fru Pia Kjærsgaard siger her fra talerstolen i dag, og det, fru Pia Kjærsgaard er citeret for i Jyllands-Posten, hænger ikke sammen. Og jeg synes, Folketinget har krav på at vide: Hvilken af de to udtalelser dækker fru Pia Kjærsgaards holdning og Dansk Folkepartis politik?

Både fru Pia Kjærsgaard og hr. Frank Aaen spørger så: Hvorfor folkeafstemning nu? Hr. Frank Aaen vil have mig til at gisne om statsministerens motiver. Dem kender jeg ikke noget til. Det må hr. Frank Aaen spørge statsministeren om.

Jeg kan sige, at Venstres politik hele tiden har været krystalklar på det her punkt. Vi har for lang tid siden sagt, at vort mål var, at Danmark skulle være medlem af euroen senest fra den 1. januar 2002. Og da har vi så fået at vide, at hvis det skulle kunne nås rent praktisk, så skulle en folkeafstemning finde sted senest her til efteråret, og derfor har vi længe presset på for at få en folkeafstemning her til efteråret. Det er simpelt hen grunden til, at vi har ønsket en folkeafstemning nu og er glade for, at statsministeren traf beslutning om at holde sådan en folkeafstemning netop i september.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Venstres leder, hr. Anders Fogh Rasmussen, sagde, at Venstre – i den metafor, der hedder »en rum tid«, og som vi har hørt nogle gange efterhånden – vil respektere et nej. Man kan så gisne om, hvor lang en rummeter tid er, men lad det nu være.

Men jeg vil spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Er man ikke også nødt til det? Nu har man stillet et scenario op, der hedder, at hvis der stemmes nej, jamen så vil Danmark miste økonomiske fordele. Der er forskellige gæt på, hvor store de er. Finansministeren gættede på 5 mia. kr. Der har været andre bud. Der gættes også på rentestigninger og sådan noget. Vil det ikke vise sig med meget stor tydelighed efter et nej, at de ulykkelige virkninger ikke indtræffer, og vil det så ikke være svært at lave en kampagne for et ja, der bygger på de argumenter, som befolkningen har fået anskuelighedsundervisning i ikke holdt vand? Er det ikke tvunget af nødvendigheden, at man simpelt hen er nødt til at fraskrive sig muligheden for at skulle ud i den samme sælsomme argumentation, fordi det har været så tydeligt, at den ikke holdt?

Så sagde Venstres leder, at nej siden er trængt. Jeg sad lige og kiggede i meningsmålinger. Da statsministeren udskrev valget, stod der 56 pct. ja og 34 pct. nej. Nu fører nej. Jeg må sige, at jeg synes, at det er en meget behagelig måde at være trængt på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er mærkværdigt, at hr. Anders Fogh Rasmussen står heroppe og er så ked af det. Hr. Anders Fogh Rasmussen er så ked af, at Venstre ikke har fået opbakning til den her evige kamp imod regeringens misbrug af embedsmandsapparatet til at markedsføre sig selv.

Men så i stedet for at komme med nogle bud her fra talerstolen på, hvad vi så i den konkrete situation gør, hvor vi nu igen har konstateret misbrug fra regeringens side af embedsmandsapparatet – hvad gør vi så? – så henviser hr. Anders Fogh Rasmussen til, at Venstre i Finansudvalget ikke har følt nogen opbakning. Hr. Anders Fogh Rasmussen burde jo være glad for, at der så her i Folketinget i dag ser ud til at kunne tegne sig et politisk flertal, i givet fald med Venstres opbakning, for at få standset det her misbrug – i stedet for at være så ked af det.